

Onderwerp: position paper Tweede Kamer: rondetafelgesprek Rechten van kinderen in de Asielopvang d.d. 9 september 2025

Aan: de leden van de Vaste Kamercommissie voor Asiel & Migratie

Van: Defence for Children Nederland

Datum: 25 augustus 2025

Op 9 september bespreekt uw commissie het thema *rechten van kinderen in de asielopvang* tijdens een rondetafelgesprek. Hartelijk dank voor uw uitnodiging. Vanuit onze kinderrechtenexpertise willen wij graag uw aandacht vestigen op de aanhoudende bedreiging van de rechten van kinderen in de asielopvang. Daarbij richten we ons in dit position paper op drie urgente thema's en sluiten wij ons aan bij de inbreng van de Werkgroep Kind in azc, waar Defence for Children Nederland onderdeel van uitmaakt.

1. Uitbuiting van kinderen, met bijzondere aandacht voor niet-begeleide minderjarigen (AMV);
2. Leefomstandigheden van kinderen in gezinslocaties;
3. Kinderen met een beperking en speciale behoeften in de opvang.

Wij plaatsen deze thema's in het juridische kader van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), waar de Nederlandse overheid zich in 1995 aan heeft verbonden.

Algemene opmerking: de Spreidingswet

Kleinschalige en kwalitatieve asielopvang organiseren die geschikt is voor kinderen blijft een grote uitdaging. Duurzame opvangplekken zijn schaars en het inzetten van tijdelijke noodopvang blijft noodzakelijk. Op dit moment wonen 7.270 kinderen in (crisis)noodopvang. Uw Kamer heeft de afgelopen jaren talloze brandbrieven en kritische rapporten ontvangen van maatschappelijke organisaties, verschillende inspecties, jeugd- en kinderartsen en de Kinderombudsman. De rode draad daarin is steeds dezelfde: de rechten van kinderen in de (crisis)noodopvang staan ernstig onder druk en worden zelfs geschonden.

Het voortdurend aanwakkeren van weerstand tegen de komst van asielopvanglocaties maakt structurele oplossingen onmogelijk. Dit gebeurt op lokaal maar ook op nationaal niveau met het voornemen de Spreidingswet in te trekken. Om uit deze vicieuze cirkel te geraken, is het noodzakelijk dat we gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen, dat er wordt ingezet op verbinding, voorlichting en we ons focussen op goede voorbeelden. Zo ontstaat er op lokaal niveau en bij het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) meer ruimte om opvang goed en menswaardig te organiseren. Zoals al op veel plekken gebeurt.

De Spreidingswet werkt en zorgt voor lucht en rust in het vastgelopen opvangsysteem¹. Defence for Children Nederland roept daarom op tot instandhouding van de Spreidingswet. Kinderen in gezinnen én alleenreizende kinderen hebben een afdwingbaar recht op kwalitatieve opvang. Dat vraagt om een serieuze inspanning van alle actoren in de asielketen, zonder uitzondering.

¹ <https://vng.nl/nieuws/spreidingswet-werkt-maar-vng-houdt-zorgen-over-asielbeleid>

1. Uitbuiting van niet-begeleide minderjarigen vanuit en buiten de opvang

Juridisch kader

- Art. 19 IVRK² verplicht Nederland kinderen te tegen alle vormen van geweld, mishandeling, verwaarlozing en misbruik, inclusief mensenhandel (zowel criminele als seksuele uitbuiting).
- Art. 22 IVRK³ biedt kinderen op de vlucht bijzondere bescherming en bijstand, ongeacht of het kind alleenstaand is of door zijn of haar ouders of een familielid wordt begeleid.
- Art. 34 IVRK⁴ beschermt ieder kind tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik, hieronder vallen uitbuiting in de prostitutie of andere onwettige seksuele praktijken en misbruik ten behoeve van het genereren van online seksueel kindermisbruik materiaal.
- Art. 35 IVRK⁵ verplicht Nederland tot het nemen van alle nodige maatregelen om te voorkomen dat kinderen worden ontvoerd, verhandeld of verkocht.
- Art. 36 IVRK⁶ geeft ieder kind het recht op bescherming tegen alle vormen van uitbuiting die schadelijk zijn voor zijn of haar welzijn.
- Art. 39 IVRK⁷ bepaalt dat kinderen die slachtoffer zijn van verwaarlozing, uitbuiting of misbruik recht hebben op passende zorg en opvang in een veilige en waardige omgeving die herstel en herintegratie bevordert.
- General Comment nr. 6⁸ van het VN-Kinderrechtencomité is specifiek gericht op niet-begeleide minderjarigen (AMV's) en bekrachtigt dat zij recht hebben op bijzondere bescherming. Staten zijn verplicht te voorzien in passende opvang, een toereikende levensstandaard, toegang tot zorg en onderwijs, evenals het bevorderen van gezinshereniging.

Situatie en risico's van alleenstaande kinderen

- Niet-begeleide minderjarigen (AMV's) vormen een bijzonder kwetsbare groep. Zij ontberen de bescherming en begeleiding van ouders of andere familieleden, spreken de taal niet en zijn veelal getraumatiseerd door ervaringen in het land van herkomst of tijdens de vlucht. Hierdoor lopen zij een verhoogd risico slachtoffer te worden van uitbuiting, waaronder seksuele, criminele en arbeidsuitbuiting (mensenhandel).
- De huidige omstandigheden in de (nood)opvang, de langdurige wachttijden bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en het gebrek aan toekomstperspectief versterken dit risico aanzienlijk en kunnen leiden tot schendingen van hun fundamentele rechten.
- Dagelijks verdwijnen kinderen uit de opvang ('met onbekende bestemming vertrokken' = MOB). Het journalistenplatform *Lost in Europe* telde tussen 2021 en 2024 51.433

² [Art. 19 IVRK \(1989\)](#)

³ [Art. 22 IVRK \(1989\)](#)

⁴ [Art. 34 IVRK \(1989\)](#)

⁵ [Art. 35 IVRK \(1989\)](#)

⁶ [Art. 36 IVRK \(1989\)](#)

⁷ [Art. 39 IVRK \(1989\)](#)

⁸ [VN-Kinderrechtencomité, General Comment No. 6 \(2005\) on the treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin, CRC/GC/2005/6](#)

vermissingen van kinderen in Europa⁹. In Nederland verdwenen in 2023 zeker 360 kinderen zo bleek uit cijfers van het COA¹⁰.

- De organisaties Fier, Rode Kruis en Defence for Children Nederland werken samen in het project Kind en Uitbuiting onder het Actieprogramma Samen tegen Mensenhandel (J&V). In dat kader bieden wij aan ongeveer 500 COA- en Nidos-medewerkers trainingen over seksuele en criminele uitbuiting van niet-begeleide minderjarigen. 85% van onze contactpersonen vermoedt een of meerdere jonge slachtoffers van mensenhandel te kennen¹¹.
- Signalen die worden gezien en kunnen duiden op slachtofferschap zijn o.a.: verdwijnen, mishandeling of zeer zwaar letsel hebben, psychische problemen en suïcidepogingen, in aanraking komen met de politie, verslaving, handel in sigaretten, drugs, fietsaccu's etc., afwezigheid in de nacht, schoolverzuim, meisjes die worden opgehaald in vreemde auto's, het hebben van dure spullen.
- Wat de aanpak en bestrijding van mensenhandel nog extra bemoeilijkt: kinderen zien zichzelf meestal niet als slachtoffer, zij denken te maken te hebben met vrienden in plaats van meedogenloze uitbuiters, ze durven geen hulp te zoeken omdat zij de autoriteiten niet vertrouwen of het concept hulpverlening niet kennen, ze durven geen aangifte te doen uit angst voor de uitbuiters of hun eigen asielproces, ze worden mishandeld of bedreigd (of hun familie), ze raken verstrikt in criminele netwerken en ze staan vaak onder druk om geld naar hun familie in het land van herkomst te sturen.

Aanbevelingen

- Vang niet-begeleide minderjarigen op in kleinschalige opvang in of dichtbij de buurtgemeenschap met 24-uurs begeleiding, zoals in gezinsvervangende huizen;
- Organiseer snelle plaatsing na melding in Ter Apel en voorkom dat jongeren weken of maanden verblijven op niet-passende of overvolle locaties met ontoereikend toezicht en begeleiding;
- Beperk het aantal verhuizingen en overplaatsingen, zodat kinderen en jongeren een netwerk kunnen opbouwen inclusief vaste begeleiders die ze gaan vertrouwen;
- Maak asielprocedures snel en kindvriendelijk zodat jongeren niet in langdurige onzekerheid verkeren;
- Erken dat grensoverschrijdend gedrag van deze kinderen ook een uiting kan zijn van onderliggende kwetsbaarheid of slachtofferschap, en geef daarom voorrang aan passende zorg- en beschermingsmaatregelen boven strafrechtelijke interventies;
- Maak training om signalen van mensenhandel te herkennen verplicht voor begeleiders of jeugdbeschermers voor jonge asielzoekers;
- Creëer adequate, veilige opvangmogelijkheden voor slachtoffers van uitbuiting, inclusief (trauma)behandeling en voorkom dat verslaving een reden wordt om opvang of behandeling te weigeren;

⁹ <https://lostineurope.eu/investigations/data-and-statistics-investigations/more-than-50-000-unaccompanied-child-migrants-have-gone-missing-after-arriving-in-europe>

¹⁰ <https://argos.vpro.nl/artikelen/opnieuw-honderden-vluchtelingenkinderen-spoorloos-verdwenen-uit-opvang>

¹¹ Zo blijkt uit interne monitoring, verslaglegging en administratie van gesprekken die zijn gevoerd met deze uitvoeringsorganisaties.

- Biedt toekomstperspectief via snelle toegang tot onderwijs, sport en buddyprojecten (bijvoorbeeld via SAMAH, Nidos);
- Verbeter de registratie van verdwenen niet-begeleide minderjarigen en gemelde slachtoffers;
- Organiseer focusgroepdiscussies of andersoortige participatie om de behoeften, uitdagingen en ideeën van alleenstaande kinderen uit te vragen.
- ‘AMV’ klinkt als een homogene, uniforme groep. Dit is niet juist. Niet-begeleide minderjarigen zijn kinderen zonder begeleiding. Met ieder een eigen verhaal, eigen pijn, trauma’s en eigen behoeften. Benader in de directe hulpverlening maar ook in beleid ieder individu zonder stigma en behandel elk kind als uniek eigen persoon.

Onze aanbevelingen sluiten aan bij de opdracht die het VN-Kinderrechtencomité in 2022 gaf aan de Nederlandse overheid bij de vierjaarlijkse monitoring van de implementatie van het IVRK: **Aanbeveling 38e.** “*Blijf meldingen van het verdwijnen (met onbekende bestemming vertrekken) van kinderen uit opvanglocaties onderzoeken en neem maatregelen ter voorkoming van dergelijke verdwijningen.*”¹²

2. Leefomstandigheden van kinderen in gezinslocaties

Juridisch kader

- Art. 2 IVRK¹³ (non-discriminatie) stelt dat alle kinderen dezelfde rechten hebben ongeacht hun status.
- Art. 6 IVRK¹⁴ stelt het recht op leven en ontwikkeling vast. De overheid is verplicht een veilige omgeving te creëren waarin kinderen zich (fysiek en mentaal) goed kunnen ontwikkelen.
- Art. 19 IVRK¹⁵ biedt bescherming tegen geweld, mishandeling, misbruik, uitbuiting en verwaarlozing. Onder het treffen van maatregelen valt onder meer het verlenen van jeugdhulp en kinderbeschermingsmaatregelen, maar ook het realiseren van een goede toegang tot deze hulp.
- Art. 24 IVRK¹⁶ geeft aan dat kinderen recht hebben op de best mogelijke (fysieke en mentale) gezondheid en op gezondheidszorg. De overheid moet ervoor zorgen dat geen enkel kind de toegang tot deze voorzieningen wordt onthouden, ongeacht verblijfsstatus.
- Art. 27¹⁷ en art. 16 IVRK¹⁸ verankeren respectievelijk het recht op een toereikende levensstandaard en op privacy. Dit vraagt om een geschikte opvang die de ontwikkeling van een kind ondersteunt en voldoende privacy en bescherming tegen inmenging in hun privé leven, gezinsleven en woning.
- Art. 39¹⁹ IVRK vraagt om passende zorg en bijstand voor minderjarige slachtoffers van bijvoorbeeld oorlogsgeweld, waaronder opvang in een veilige en waardige omgeving die gericht is op hun herstel en herintegratie.

¹² https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fNLD%2fCO%2f5-6&Lang=en

¹³ [Art. 2 IVRK \(1989\)](#)

¹⁴ [Art. 6 IVRK \(1989\)](#)

¹⁵ [Art. 19 IVRK \(1989\)](#)

¹⁶ [Art. 24 IVRK \(1989\)](#)

¹⁷ [Art. 27 IVRK \(1989\)](#)

¹⁸ [Art. 16 IVRK \(1989\)](#)

¹⁹ [Art. 39 IVRK \(1989\)](#)

Situatie en risico's

- In Nederland bevinden zich vier gezinslocaties (hierna: GLO) die bestemd zijn voor uitgeprocedeerde gezinnen met minderjarige kinderen: Katwijk, Emmen, Burgum en Gilze en Rijen. De GLO in Amersfoort is een regulier azc geworden, de gezinnen uit de gezinslocatie doelgroep zijn deze zomer verplaatst naar de vier resterende GLO's.
- Hoewel de GLO's bedoeld zijn voor een beperkte verblijfsduur voorafgaand aan uitzetting, verblijven veel kinderen er in de praktijk jarenlang in onzekerheid over de vraag waar hun toekomst ligt en hoe die eruit zal zien. Dit heeft een nadelige invloed op hun mentale welzijn, veerkracht en ontwikkeling.²⁰
- De sobere voorzieningen en vrijheidsbeperkende leefomstandigheden in gezinslocaties zijn bedoeld om een snelle terugkeer naar het land van herkomst te bevorderen. Zo geldt er een meldplicht, er worden woonruimtes gedeeld met meerdere gezinnen, ouders mogen niet werken of een opleiding volgen (geen enkele ongedocumenteerde volwassenen mag dit). Wel mogen zij vrijwilligerswerk doen. Ze mogen de gemeentegrenzen niet uit en krijgen enkel geld voor eten. De praktijk leert dat de complexiteit van het terugkeerproces ervoor zorgt dat veel gezinnen jarenlang in een gezinslocatie verblijven, in sobere omstandigheden die niet voor de lange duur bedoeld zijn.
- Er is een gebrek aan privacy door de gedeelde leefruimtes waarbij een heel gezin soms op een of twee kleine kamers moet leven. Er is bijvoorbeeld geen rustige plek voor jongeren om te leren voor school.
- De onzekere situatie van kinderen in gezinslocaties heeft impact op hun mentale welzijn. Kinderen zijn onthecht door de vele verhuizingen die zij voor aankomst bij de gezinslocatie hebben meegemaakt, waardoor ze onrustig en onzeker zijn. Professionals zien veel kinderen met ernstige slaapproblemen en nachtmerries.
- De afgelopen twee jaar is er sprake van doelgroepvermenging in de gezinslocaties. Dit betekent dat er in de gezinslocaties niet enkel meer gezinnen met kinderen verblijven die zijn uitgeprocedeed. Er wonen op de meeste GLO's ook veel statushouders, niet-begeleide minderjarigen en volwassenen met een lopende asielprocedure. Dit geeft spanning tussen de groepen. De ene groep moet zich voorbereiden op vertrek, terwijl de andere bezig is met integratie.
- Er is door organisaties die in asielopvanglocaties werken een duidelijk verschil te bemerken in het gedrag van kinderen uit de reguliere opvang en de kinderen die in gezinslocaties wonen. De kinderen in de gezinslocaties zijn onrustiger, er vinden meer conflicten plaats onderling en met hulpverleners, ze zijn een stuk minder hoopvol en positief gestemd over hun toekomst, hebben minder concentratie en er vinden meer extreme uitingen van problematisch gedrag plaats. Een zelfde verschil wordt waargenomen tussen kinderen in de reguliere opvang en in noodopvanglocaties.

Aanbevelingen

- Minimaliseer het vermengen van doelgroepen. Waarborg dat kinderen in deze opvangvoorziening niet structureel worden geconfronteerd met groepen met wezenlijk

²⁰ Defence for Children Nederland – Dweilen met de Kraan open (2023)

https://defenceforchildren.nl/media/6638/20230420_1630_dc_rapport-gezinslocaties_webversie.pdf

andere behoeften en toekomstperspectieven, ter bescherming van hun veiligheid en ontwikkeling.

- Betrek kinderen door hen een actieve stem te geven en te laten participeren in zaken die hen aangaan, en hecht passend belang aan hun mening.
- Beperk zoveel mogelijk het aantal verhuizingen tijdens de asielpcedure, aangezien frequente verplaatsingen een grote impact hebben op de ontwikkeling van kinderen en continuïteit in zorg en onderwijs belemmeren;
- Zorg dat jeugdzorginstanties beschikken over expliciete wettelijke grondslagen en toereikende instrumenten om gespecialiseerde en tijdige hulp te bieden aan kinderen in gezinslocaties;
- Stel beleid vast dat realistisch inspeelt op de vaak langdurige verblijfsduur van kinderen in gezinslocaties en op het feit dat een substantieel deel alsnog een verblijfsvergunning krijgt. Deze kinderen hebben recht op een volwaardige startpositie binnen de Nederlandse samenleving die hen dezelfde kansen biedt als andere kinderen;
- Garandeer snelle, kindvriendelijke en zorgvuldige verblijfsprocedures;
- Verbeter structureel de leefomstandigheden: meer kindvriendelijke ruimten, privacy, recreatie en psychosociale ondersteuning;
- Garandeer snelle toegang tot onderwijs, ongeacht status;
- Voorkom langdurig verblijf in gezinslocaties; kies voor alternatieven die stabiliteit, kleinschaligheid en kwaliteit garanderen.

3. Kinderen met een beperking en speciale behoeften

Juridisch kader

- Art. 2 IVRK²¹ bepaalt dat kinderen met een beperking niet gediscrimineerd mogen worden en dezelfde rechten hebben als andere kinderen, ook in de asielopvang.
- Art. 3 IVRK²² schrijft voor dat bij alle maatregelen die kinderen raken, de belangen van het kind de eerste overweging vormen.
- Art. 23 IVRK²³ geeft kinderen met een beperking recht op bijzondere zorg en ondersteuning die hun waardigheid bevordert, hun zelfstandigheid vergroot en hun actieve deelname aan de samenleving mogelijk maakt.
- Art. 6 IVRK²⁴ erkent het recht op leven en ontwikkeling. De overheid heeft juridische plicht om omstandigheden te scheppen waarin ook kinderen met een beperking zich optimaal kunnen ontwikkelen.
- Art. 24²⁵ IVRK garandeert het recht op de best mogelijke gezondheid en toegang tot gezondheidszorg, waarbij de staat passende maatregelen moet treffen om belemmeringen voor kinderen met een beperking weg te nemen.
- Art. 28²⁶ IVRK stelt het recht op onderwijs vast, inclusief onderwijs dat rekening houdt met de specifieke mogelijkheden en behoeften van kinderen met een beperking.

²¹ [Art. 2 IVRK \(1989\)](#)

²² [Art. 3 IVRK \(1989\)](#)

²³ [Art. 23 IVRK \(1989\)](#)

²⁴ [Art. 6 IVRK \(1989\)](#)

²⁵ [Art. 24 IVRK \(1989\)](#)

²⁶ [Art. 28 IVRK \(1989\)](#)

- General Comment 15²⁷ geeft een nadere uitleg aan artikel 24 IVRK. Het recht op gezondheid is een recht dat niet alleen betrekking heeft op preventie, gezondheidsbevordering, herstel en palliatieve zorg, maar omvat ook het recht van kinderen om op te groeien en zich optimaal te ontwikkelen en te leven in omstandigheden die hen in staat stellen de grootst mogelijke mate van gezondheid te verkrijgen.
- General Comment 9²⁸ (dat nadere uitleg geeft over artikel 2 en 23 IVRK) benadrukt dat Nederland ervoor moet zorgen dat speciale zorg voor kinderen met beperkingen hoge prioriteit heeft en zoveel mogelijk gratis beschikbaar is. Er moet hulp en zorg beschikbaar zijn zodat kinderen met een beperking toegang hebben tot onderwijs, training, medische zorg, hersteldiensten en recreatieve mogelijkheden.

Situatie en risico's

- Kinderen met een beperking moeten een volwaardig en behoorlijk leven kunnen leiden. Een leven dat hun waardigheid verzekert en daarnaast hun zelfstandigheid en deelname aan de maatschappij bevordert. Een kind met een beperking heeft recht op bijzondere zorg van de overheid.
- Defence for Children Nederland is erg blij met het bericht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) over de verbeteringen die zij hebben waargenomen in de asielopvang met betrekking tot gezondheidszorg²⁹. Maar wij onderschrijven de zorgen van de IGJ die blijven bestaan voor kwetsbare personen, waaronder kinderen en in het bijzonder kinderen met een beperking.
- Kinderen met een beperking hebben vaak meer behoefte aan voorspelbaarheid en structuur. Veelvuldige verhuizingen maken het voor hen nog moeilijker om zich veilig en zich optimaal te ontwikkelen. Zeker wanneer hun beperking vraagt om specifieke (toegankelijkheid) faciliteiten die (nog) niet aanwezig zijn op de nieuwe locatie.
- Kinderen met een (zware) fysieke beperking hebben vaak behoefte aan een aangepaste woning, die niet altijd beschikbaar is op de opvanglocatie.
- Noodzakelijke jeugdzorg, therapie en medische begeleiding worden telkens onderbroken door verhuizingen, waardoor behandelingen stagneren.
- Prikkelrijke en onveilige omgevingen zijn extra belastend voor kinderen met een beperking, wat kan leiden tot escalatie van gedrags- of gezondheidsproblemen.
- Kinderen in de reguliere en (crisis)noodopvang hebben diagnoses zoals autisme spectrum stoornissen, spierdystrofie, epilepsie, stofwisselingsziekten, groeistoornissen, zeer ernstige neurologische aandoeningen, zeldzame medische aandoeningen en het syndroom van Down. Op de juridische helpdesk van Defence for Children Nederland ontvangen wij verhalen van gezinnen met kinderen met een beperking, waaronder de meervoudig gehandicapte Maja, zij had zeer specialistische zorg nodig heeft maar kreeg deze niet³⁰.

²⁷ Comité voor de Rechten van het Kind. (2013). *General comment nr. 15 (2013) over het recht van het kind op het genieten van het hoogst haalbare niveau van gezondheid (art. 24)*. Verenigde Naties.

²⁸ Comité voor de Rechten van het Kind. (2006). *General comment nr. 9 (2006) over de rechten van kinderen met een beperking*. Verenigde Naties.

²⁹ <https://www.igj.nl/actueel/nieuws/2025/02/26/zorg-aan-asielzoekers-is-verbeterd-omstandigheden-voor-kinderen-en-kwetsbare-groepen-nog-steeds-vol-risicos>

³⁰ <https://defenceforchildren.nl/wat-doen-we/kinderrechtenhelpdesk/marie-christine-alting-von-geusau-vertelt-de-zaak-van-maja/>

Aanbevelingen

- Vergroot de bekendheid van het kunnen opleggen van een ‘medische blokkade’ door de huisarts. De patiënt hoeft dan voor bepaalde periode niet (tot zo min mogelijk) te verhuizen. Zo kan de zorg zonder onderbreking doorgaan.
- Pak de wachtlijsten en toegang tot passend onderwijs aan. Wij ontvangen veel signalen van kinderen die erg lang moeten wachten tot zij naar een passende school kunnen gaan. Dagbesteding, begeleiding, zingeving en contact met leeftijdsgenoten zijn onmisbaar voor het welzijn van een kind.
- Richt opvanglocaties zo in dat kinderen met een beperking volwaardig kunnen deelnemen. Denk hierbij aan rolstoeltoegankelijkheid, aangepaste sanitaire voorzieningen en woningen, prikkelarme ruimtes en begeleiding op maat.
- Zorg dat er multidisciplinaire teams aanwezig zijn met kennis van trauma, psychiatrie en gehandicaptenzorg. Deze teams kunnen vroegtijdig signaleren, passende zorg inzetten en voorkomen dat problemen verergeren.
- Zorg voor integrale samenwerking tussen COA, gemeenten, jeugdzorg en lokale organisaties. Stel gezamenlijke afspraken op en bevorder samenwerking, zodat zorg, onderwijs, dagbesteding en ondersteuning goed op elkaar zijn afgestemd en kinderen niet tussen wal en schip vallen.
- Verbind lokale initiatieven voor kinderen met een beperking met bewoners van asielopvanglocaties. Dit bevordert integratie en samenhang.

Conclusie en oproep

De bescherming van kinderen in de asielopvang is geen beleidsoptie, maar een juridische verplichting voortvloeiend uit het IVRK. Beleid moet gericht zijn op het waarborgen en versterken van hun rechten. Het is de taak van de Nederlandse overheid om alle kinderen, dus ook alle kinderen in elke vorm van opvang, te beschermen tegen uitbuiting en hen een menswaardig bestaan te bieden.

Defence for Children Nederland

Hooglandse Kerkgracht 17-G | 2312 HS Leiden | info@defenceforchildren.nl | www.defenceforchildren.nl

Contact: **Renée Roodhuizen** | Adviseur Public Affairs | +31638571182 | r.roodhuizen@defenceforchildren.nl